

BR RENE GOGNE

(Br Perfectus)

geboren te Loppem op 6 maart 1926

overleden te Gent

op 28 oktober 2012

René werd in het West-Vlaamse Loppem geboren in een gezin waar ondanks de zorgen voor het leven van elke dag ook de hogere waarden aan bod kwamen. Naar eigen zeggen had hij het geluk de goede broederschool in Loppem te kunnen volgen om zo, als het ware automatisch, via het juvenaat in Puurs, de weg naar het noviciaat in Oostakker te vinden. Uit oprechte bezorgdheid - René had zijn moeder op driejarige leeftijd verloren - was zijn familie aanvankelijk niet enthousiast. Bij zijn inkleding kreeg hij de kloosternaam Perfectus, een woord waarvan hij de betekenis tot maatstaf van zijn handelen heeft verheven.

Op 19 maart 1943 - België en het Glorieux-instituut waren intussen bijna drie jaar bezet door het Duitse leger - sprak hij zijn eerste geloften uit. Zijn oversten zagen de talenten van deze jongeman en zij gaven hem de mogelijkheid zich te vormen en te bekwamen op menselijk, religieus en intellectueel gebied. René heeft deze kansen ten volle benut. Hij studeerde aan de eigen normaalschool in Oostakker, volgde lessen Franse taal in Aarlen en behaalde het diploma van regent in Brussel (1951). Vanaf dat jaar werd het Glorieux-instituut in Oostakker zijn definitieve habitat. Aan dat instituut werd hij leraar Nederlands, Frans en aardrijkskunde. René was de geduldige leraar die steeds bereid was tot bijkomende uitleg. Maar hij was ook iemand die vond dat leerstof diende om gekend te zijn, en dat men bij leerlingen alleen maar veel kan bekomen als de leerkracht hoge eisen stelt.

Naast zijn schoolse taken was René samen met enkele medebroeders ook de bezieler van de KSA. Veel oud-internen zullen zich deze jeugdbeweging herinneren, met onder meer de mooie kampen en het jaarlijks toneel. Hij zorgde dat alles in orde was en hij bleef mee op kamp gaan tot in 1971. In 1967 is deze aardrijkskundige met een voorliefde voor alles wat naar geschiedenis en cultuur ruikt voor de laatstejaars gestart met de Italiëreis, die is uitgegroeid tot een modelreis. In de daaropvolgende jaren heeft hij zich ontpopt tot een ervaren reisleader met een uitgesproken voorliefde voor de zuiderse landen. Hij studeerde Italiaans en ging vakantiecurssussen volgen in Sienna en Perugia. Zoals altijd was hij een uitstekend en tegelijkertijd secuur organisator die overal de puntjes op de 'i' zette.

Zijn kennis hield hij niet voor zich. De laatstejaarsstudenten van de humaniora konden tijdens de middagpauze Italiaans leren. Aan alle deelnemers en belangstellenden gaf hij een gedetailleerde introductie in de reisbestemming middels zelfgeschreven reisgidsen. De heruitgaven van de leerboekjes over de vervoeging van Franse en Italiaanse werkwoorden waren van zijn hand.

Op 1 januari 1984 werd Br. René directeur van de humaniora. Hij bleef dit tot september 1990, het jaar van zijn oppensioenstelling. Bij de leerlingen en de leraren heeft hij een zeer goede indruk achtergelaten. Hijzelf is altijd een nuchter, bescheiden en dankbaar mens gebleven, die graag verwees naar de erfenis van zijn voorgangers.

Rustig gaan zitten stond niet in zijn woordenboek. Zo was René tot voor enkele jaren functionaris van het algemeen bestuur, fungeerde als hoofdredacteur van het tijdschrift Vriendengroet, ... Hij was uitermate betrokken bij het wel en wee van de broedergemeenschap in Oostakker waarvoor hij onder meer de jaarlijkse daguitstappen organiseerde. Zijn familie lag hem nauw aan het hart evenals de vele oud-leerlingen en oud-collega's waarmee hij contact bleef houden.

Langs al die zaken heeft hij een zin weten te geven aan zijn leven. Wat hij zich in zijn jonge jaren van dat leven had voorgesteld, heeft hij met al de krachten die in hem leefden uitgebouwd. Broeder René was de congregatie zeer dankbaar voor de zorg die deze besteedde aan het welzijn van de ouder wordende broeders, speciaal wat betreft huisvesting en de medische zorgen. De inzet van de congregatie op verschillende plaatsen in de wereld was voor hem een goede reden om zich tijdens zijn laatste jaren te verheugen.